

969

1834. Προικοσύμφωνο. Καστανιά (Σάμος).

Μ . Β α ρ β ο ύ ν η ζ, «Σαμιακό προικοσύμφωνο του 1834», *Μυριόβιβλος* 12-13 (1987-1988), σ. 2-4.

970

1834. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Αθήνα.

Χ αρίκλεια Δημακοπούλου, «Η υδρευσις τῶν Ἀθηνῶν 1833-1835. Νεώτερα στοιχεῖα (Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν δημοσίων ἔργων)», στὸν τόμο Αρχιτεκτονικὴ καὶ πολεοδομία ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἕως σήμερα: ἡ περίπτωση τῆς Ἀθήνας, Ἀθήνα 1997, σ. 20-21.

971

1834. Διαθήκη. Σκόπελος.

Κ. Κ α λ λ i α n ó ζ, «Συμβολὴ στὴν ἱστορία τῶν ἐνοριῶν τῆς νήσου Σκοπέλου», *Θεσσαλικὸ Ημερολόγιο* 52 (2007), σ. 247-248, αρ. 1.

971α

1834-1898. Εγγραφα της οθωμανικής διοίκησης (σε αυθεντική ελληνική μετάφραση) αναφερόμενα σε ζητήματα της διοικητικής, δικαστικής και οικονομικής οργάνωσης των νησιών της Ικαρίας, Καλύμνου, Λέρου και Πάτμου. Εγγραφα τοπικών δημογεροντιών. Ικαρία, Κάλυμνος, Κωνσταντινούπολη, Λέρος, Πάτμος.

Ν . Φ ο ρ ό π ο υ λ ο ζ, «Τουρκικοὶ ὄρισμοὶ σὲ έγγραφα ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο Χαραλάμπου Γ. Παμφίλη», *Δωδεκανησιακὰ Χρονικὰ* 11 (1986), σ. 141-166, αρ. 1-9.

ΜΠΟΥΓΙΟΥΡΝΤΙ ΤΟΥ «ΜΟΥΧΑΣΙΛΗ» ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

1840, 5 Απριλίου

*«Ο Ένδοξότατος Μουχασίλης τῆς ρόδου Σακίρ Πέης.
Εἰς νῆσον Ικαρίαν.*

Tὰ εἰς τὴν ρόδον ὑποκείμενα τέσσερα νησία ἐδιορίσθησαν εἰς τὸν 1251: δθωμανικοῦ ἔτους μὲ φιλμάνι τῆς ὑψηλῆς Πόρτας νὰ πληρώνοντι ἐτήσιον φόρον μακτοῦ λεγόμενον Γρόσια δγδούρητα χιλιάδες καὶ διανομῆς γενομένης ἀπεφασίσθη νὰ πληρώνῃ ἡ νῆσος Ικαρία εἰς φόρον ἐτήσιον φόρον Γρόσια δεκαεννέα χιλιάδες εἰς δύω δόσεις. δηλαδὴ τὰ ἥμισυ τὸν αὐγονυστὸν

μῆναν καὶ τὰ ἥμισυ τὸν μάρτιον, ὅθεν τοῦ ἐφετεινοῦ μαρτίου Γρόσια ἐννέα χιλιάδες καὶ πεντακόσια, τὰ ἑλάβαμεν ἀπὸ τοὺς ἐλθόντας προεστώτας, καὶ δι' ἄλλα τόσα δποῦ θέλονν πληρώσει τὸν αὔγουστον μᾶς ἔδωσαν δμολογίαν. καὶ ἐπειδὴ τῶν πτωχῶν αἱ ὑποθέσεις μὲ δύω προεστοὺς θεωρούμεναι ἀκολουθοῦσαν ἐνίστε ἀδικίαι, καὶ διὰ τὰ θεωρῆται τοῦ καθ' ἐνὸς ἡ ὑπόθεσις μὲ δικαιοσύνην, ἐξεδώθη βασιλικὸς προσκυνητὸς δρισμός, διαλαμβάνων δτι εἰς κάθε τόπον τὰ ἐκλέγονται μὲ τὴν θέλησιν τῶν πτωχῶν δώδεκα σύμβουλοι ἀπὸ τοὺς πλέον εὐσυνειδήτους καὶ τιμίους χριστιανοὺς ραγιάδες ἐντοπίους, καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς αὖλας ξένων δυνάμεων, οἱ δποῖοι ἀφ' οὗ δρκωθοῦν τὰ κρίνον μὲ δικαιοσύνην καὶ εὐθύτητα ἀφιλοπροσώπως κάθε ὑπόθεσιν, δηλαδὴ ἐμπορικήν, κουραντίνας, δοσοληψίας, καὶ ἐκείνων τῶν ἐρχομένων, καὶ ἀποδημούντων ξένων. καὶ αὗτοὶ οἱ σύμβουλοι εἶναι εἰς χρέος τὰ στέλλωσιν ἐδῶ μὲ ἀναφοράν των τὴν σημείωσιν τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπωνυμίας των, καθὼς καὶ κάθε ὑπόθεσιν δποῦ ἥθελαν θεωρήσουν εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ νησίου των τὰ τὴν εἰδοποιῶσιν ἐδῶ μὲ ἀναφοράν των. ἐὰν εἰς τὸ μέρος τῶν νησίων των ἥθελε φανῇ πλοῖον κλεπτικὸν εἶναι εἰς χρέος τὰ τὸ πιάνονν, καὶ τὰ τὸ στέλλουν ἐδῶ, ἡ ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ δὲν ἡμπωρέσουν τὰ τὸ πιάσονν, τὰ εἰδοποιῶσιν ἐδῶ εἰς τὸ συμβούλιον μὲ ἀναφοράν των. δταν ἥθελεν ἀκολουθήσῃ μεγάλη ὑπόθεσις, καθὼς φόνος, κλωπὴ σημαντική, ἡ ἄλλο τι τοιοῦτον, τὰ φυλακώνται οἱ αἴτιοι, καὶ τὰ εἰδοποιεῖται ἐδῶ. Εἰς τὸ ἐξῆς εἶναι ἀπηγορευμένοι οἱ τζερεμέδες καὶ αἱ δωρεαί, καὶ κατὰ τὴν ἀνακτορικήν θέλησιν τὰ πληρώνουν τὸν φόρον τους. οἱ ἀπὸ μέρους τῶν διοικητῶν στελλόμενοι μουπασίριδες διὰ τὰ μὴν λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς τὴν πληρωμὴν δποῦ θελήσουν, καὶ ζημιώνονται οἱ πτωχοὶ ἀδίκως, εἶναι ἀνακτορικὴ ἀπόφασις τὰ λαμβάνη δ τυχὸν μουπασίρης πρὸς ἐν Γρόσιον τὴν κάθε ἡμέραν, καὶ τὸν ναῦλον τοῦ καικίου δποῦ τὸν ἔφερε. καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ θέλησις τῆς αὗτοῦ ἀνακτορικῆς μεγαλειότητος τοῦ ιραταιοτάτου Σουλτάν ἀπτούλ μινζίτ χάν, καὶ οὕτω οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ ραγιάδες θέλετε ζήσει εἰς τὸ ἐξῆς ἐν ἀνέσει καὶ ἡσυχίᾳ, ἐπικαλούμενοι τὸν ὑψιστὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ ἀκλονήτου στερεώσεως τῆς αὗτοῦ ἀνακτορικῆς μεγαλειότητος ἀμήν.

ἐξεδώθη ἀπὸ τὸν σουρρᾶν τῇ 5 ἀπριλίου 1840»

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ ΦΙΡΜΑΝΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΠΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΤΟΚΟΓΛΥΦΙΑΣ

ΚΑΙ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΚΥΡΙΩΣ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ

1852, 16 Οκτωβρίου

«Ἡ Τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Βασιλικοῦ Ὑψηλοῦ Φερμανίου Μετάφρασις ...

Πληρεξούσιε Ἐκτελεστή,

Ἐδηλεέστατε, καὶ ἔξοχε ὑπουργέ, Μουσούρη μέγα Βεζύρη μου, Ἀγρυπνε διευθυντὰ εἰς τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους δικαιοδοσίας του...

Εἰς ἄλλαν τὸ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν μου Αὐτοκρατορικόν μου ιράτος, κείμεναι Νομαρχίαι, Σπαρτού, καὶ ἐν αὐταῖς πόλεις κωμοπόλεις, καὶ χωρία, ἐκ τῶν κατοίκων αὐτῶν, πλεονέκτες τινὲς τοκογλύφοι, Ἐπειδὴ εἰς τοὺς χωρικοὺς Γεωργούς, καὶ εἰς διαφόρους πολίτας ἄλλοντος, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς δανείων ἀνάγκην, μὲ ὑπερβολικοὺς τόκους δανίζονται αὐτούς, καὶ μερικοὶ αὐτῶν ἀντὶ γροσίων δίδουνται αὐτοῖς τοῖς ἔχουσιν ἀνάγκην μὲ πολλαπλασίαν τιμῆς πραγματείας, ἐξ ἀνάγκης οἱ τοιοῦτοι, τὰς πραγματείας ταύτας, καθ' ὅν καιρὸν τὰς πωλήσωσιν ἄνθρωποι πάλι τῶν τοιούτων δανιστῶν ἀγοράζονται, καὶ λαμβάνουσι τὰς

πραγματείας ταύτας· τινὲς προσέτι ἐκ τῶν δανίων των δὲν λαμβάνουσι τόκους, καὶ ἀντὶ τόκων μὲ συγκαταβατικὴν τιμὴν συμφωνοῦσι τὰ προϊόντα τοῦ δανιζομένου, καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἔξαγωγῆς τῶν καρπῶν των 100 Γροσίων καρπὸν ὃς τις χρήζει κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν λαμβάνουσι τὸν καρπὸν τοῦτον κατὰ τὴν συμφωνίαν των 60, Γρ. ἡ 70, ἡ σχεδὸν καὶ διλγώτερον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ κατοίκου, προσθέτοντες ἐπὶ τοῦ καρποῦ, καὶ τὸν καρπὸν ἔπειτα ἐπὶ λόγῳ Γροσίων Ἐπιφροτίζουσι τὸν κατοίκους. τούτων οὖτων Γενομένων, προκόπτουσα δολιότης δυστυχοῦσιν οἱ πτωχοὶ κάτοικοι. περιττὸν νομίζω κοινοποιῆσαι ὅτι, Εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν φιλάνθρωπον καὶ Ἐνεργετικὸν καιρὸν τῆς Θεοφρουρήτου Βασιλείας μου, ἀλαν τὸ ὑπὸ τὴν Αὐτοκρατορικὴν προστασίαν μου διεπόμενον Ὑπήκοον μου, Εἰς τὸ Ἐπακρον Επιθυμῶ Βασιλικᾶς ὡς ἡ Ἐμφυτος διάθεσίς μου νὰ Ξεκλείψω ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν Βάσαρον καὶ τυραννίαν, δλοψύχως Ἐπιποθῶν νὰ τὸ ἀποκαταστήσω Εὐτυχές, Εὐδαιμον, Εὕτακτον καὶ φιλήσυχον Ἐντελῶς, προοδευτικὸν εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του, ὡς ἡ διακαῆς Επιθυμία μου. Καὶ τὴν μνησθεῖσαν ταύτην διαφοράν, μὲ εὔχρηστον τρόπον ὡς θεωρεῖται ἀναπόφευκτον νὰ ὑπερασπίζωνται οἱ ὑπήκοοί μου, καὶ νὰ Βοηθοῦνται ἐκ τοιούτων ζημιωδῶν καταχρήσεων ἡ περὶ τούτου διαφορὰ αὗτη τεθεῖσα ὑπὲρ ὅψιν τοῦ ἀνωτάτου Σεβαστοῦ Συμβουλίου μου, τοιοῦτοι τοκογλύφοι μετὰ τῆς συνοδείας των, ἐκ τῶν κατοίκων καὶ πολιτῶν ὅσοι εὑρίσκονται Χρεῶσται εἰς αὐτοὺς τὸν λογαριασμὸν αὐτῶν, ἀπὸ πρώτην ἀρχῆν, ὅτε ἐδανείσθησαν, ἀπὸ τὴν ἡμερομητίαν Ἐκείνην νὰ δικασθῇ διὰ τοῦ Ιεροῦ νόμου, καὶ τοπικοῦ Συμβουλίου ἀνεξόδως, καὶ νὰ θεωρηθῇ λογαριάζοντας 8 Γρόσια τοῖς % ἐκατὸν τὸν χρόνον τόκος τῶν δανισθέντων χρημάτων, χωρὶς ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης νὰ ληφθῇ οὐδὲν δικαίωμα νὰ προστίθεται ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ, καὶ παρατηρηθεῖσα ἀκριβῶς, ἐὰν ἐκ τῆς δανιστικῆς διαφορᾶς ἐλήφθῃ τόκος περισσότερος νὰ ἀφαιρῆται, καὶ ἐκ νέου Γενέσθω δμολογία καὶ παντάπασι νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ οὐδεμία δυσκολία Ξεκλείψων τῶν μερῶν. ἀπὸ ἐν ἔτος Ἐως πέντε ἔτη νὰ γίνωνται Εὐλόγως, καὶ ἀναλόγως τῶν μὴ δυναμένων αἱ δόσεις τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους, καὶ μέχρι τούτου τοῦ τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ Χρέους διαστήματος, ἡ καὶ παρελθούσης τῆς ἄνω διορίας μὴ παραχωρήσητε νὰ ληφθῇ οὐτε ἐλάχιστος σχεδὸν τόκος τῶν τόκων παντάπασιν, οὐτε νὰ συγχωρῆται ἡ παραλαβὴ αὐτοῦ. κατ' εὐθεῖαν δρθῶς νὰ λογαριάζεται καὶ νὰ Εκπεραιοῦται ἡ διαφορά. καὶ πρὸς τούτοις ὅτε συνέβη νὰ δανίζονται, ἡ νὰ δανίζονται, κατ' αὐτὸν τὸν ὡς προείρηται τρόπον καὶ λογαριασμὸν δηλαδὴ 8 Γρ. τοῖς % τὸν χρόνον, καὶ οὖτο προσέχοντες, ὥστε περισσότερον νὰ μὴν ἀφήνετε νὰ λαμβάνουν, ἡ νὰ πληρώνουν, καὶ Ἐπομένως ἐπὶ συμφωνίᾳ μὲ καρποὺς προϊόντων ὅταν δανίζονται χρήματα, ἡ καὶ ἀντὶ γροσίων δίδουν πραγματείας νὰ μὴ παραχωρῆτε νὰ συμφωνοῦν μὲ πράγματα ταῦτα μὲ παραξίαν τιμῆς, ἀλλὰ κατ' ἀξίαν κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, οὖτων νὰ συμφωνοῦν καὶ νὰ δανίζονται. καὶ ἐν ἀκρᾳ προσοχῇ ἡ μὲ τόκον Γινομένη συμφωνία μεταξὺ δανιστῶν, καὶ δανιζομένων Ἐκπαιρεωμένη διαφορά, πόπωτε αὗτη δὲν θέλει εἶναι παραδεκτὴ καὶ εὐλογος, ἀλλ' ἡ διαφορά των ἀπαιτεῖ ἀνυπερθέτως, νὰ θεωρεῖται διὰ τῆς Ιερᾶς κρίσεως καὶ τοπικοῦ Συμβουλίου χωρὶς ἐπὶ τούτου νὰ ληφθῇ ὅβολὸς σχεδὸν Ρεσιμίου, καὶ τοῦ εἰρημένου τούτου Y. B. κανονισμοῦ μου, ὅσοι τολμήσαντες καὶ πράξωσι τὶ ἐναντίον, αὐθωρεὶ ἄνευ ἀναβολῆς καιροῦ, τὸν τοιούτον διφεύλετε ὡς ἀπαιτεῖ κατὰ τὸν ποικιλὸν κανόνα νὰ ἐκτελῆτε προσέχοντες ἀκριβῶς εἰς τοιαύτας πράξεις. ὅσα δὲ Γρόσια Ιερὰ τοῦ Ἐβκαφίου, καὶ δραφανικοῦ δανίζονται, ἐπειδὴ τὸ εἶδος τοῦτο δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν μνησθέντα κανονισμὸν ὡς ἀνέκαθεν κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν νὰ θεωρεῖται δ λογαριασμὸς πρὸς 6 Γρ. καὶ 10 παράδεις τὰ 500, Γρ. κατὰ μῆνα τόκος, ὑπήκοοι τινὲς

ξένων Αὐλῶν μέλλοντες νὰ συλέξουσι καὶ ἀγοράσωσι πραγματείας, εἰς τὸν κατοίκους, ὅσοι ἔδωσαν χρήματα, καὶ τὰ ἀπέρασαν εἰς τὸ Συμφωνητικόν των ἔγγραφον, οἱ τοιοῦτοι ὅταν ἀπαιτηθῶσιν, αἱ διαφοραὶ αὐτῶν νὰ θεωροῦνται καὶ νὰ Ἐκτελοῦνται ἀναλόγως τοῦ δόρθοῦ καὶ νομίμου λόγου Ήὰν εἰσὶ τὰ συμφωνητικά των ἔγγραφα καὶ ὡς ἄνωθεν ὁ νέος οὗτος διοργανισμὸς Ἔγραφη καὶ ἔξεδόθη διὰ τὸν χωρικὸν καὶ Γεωργούς, καὶ διὰ τὸν πλεονέκτες τονογλύφους. Ἐπειδὴ ἐξ ἀνάγκης ἐμπορικῆς τὰ ἐσνάφια καὶ ἔμποροι μὲ ξένους ὑπηκόους ἔχοντες ληφοδοσίας, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν λαμβανόμενα χρήματα διὰ συμφωνίας ὅτι θὰ δόσωσι τόκους, τοιούτῳ τρόπῳ τῶν ἐμπόρων καὶ ἐσναφίων αἱ ἀπαιτήσεις διὰ νὰ μὴν ἐμφανισθῶσι καὶ σεσαθρῶσι, τὸν λογαριασμὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν Y. τάξιν δικαιώς διὰ τοῦ τοπικοῦ Συμβούλιον νὰ θεωρῆται καὶ νὰ προσδιορίζεται Εὔλογη διορία. ὅθεν τοῦ λοιποῦ ἡ ἐπὶ τούτου Αὐτοκρατορικὴ Y. προσταγὴ μον δοπίαν ἡμερομηνίαν φέρει, μετὰ τὴν ἐμφάνισήν της, καθὼς οἱ Γεωργοὶ χωρικοί, καθὼς καὶ ἀπαντες οἱ κάτοικοι καὶ ἄλλοι, δοποῖς δήποτε καὶ ἀν ἥθελεν εἶναι, καθὼς καὶ ἐκ τῶν Ἐσναφίων, καὶ ἐκ τῶν ξένων ὑπηκόων ἥθελεν εὑρεθῆ, ὁ λαβὼν χρήματα, ἡ δανίσας, δι' αὐτοὺς ὁ Εἰρημένος κανονισμὸς ἀνεν ἐξαιρέσεως Γενεικᾶς δι' ὅλους ἀφεύκτως νὰ ἐκτελεσθῇ.. Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἀπαιτεῖ ἀπεφασίσθη παρ' ἐμοὶ Βασιλικῶς, δῆλον σοι Γενομένου οὕτω πως νὰ ἐπεξεργασθῇ, καὶ νὰ Ἐκτελέσῃς Ἐκπεραιόνων τὸν νέον τοῦτον Βασιλικόν μον κανονισμὸν ἐπιπόρως τε καὶ δραστηρίως. καὶ τὸν τολμήσαντας ἀπηθῶς καὶ ἐναντίως φωραθῆναι, μετὰ τὴν προκήρυξιν, καὶ διακοίνωσιν τῆς παρούσης μον δοποῖς δήποτε καὶ ἀν ἥθελε τολμήσῃ κάνεις νὰ λάβῃ Ετήσιον τόκον ἀπὸ 8 Γρ. τοῖς % ἑκατὸν περισσότερον, ὁ τοιοῦτος, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπαιτούμενη ποιηὴ κατὰ τὸν ποιηκοὺς νόμους, τὸν τολμητίᾳ ἀπηθοῦς τοῦτομα καὶ ἐπωνυμίαν, διὰ Μαζπατάντας, καὶ κολασμοῦ, ἀνυπερθέτως δηλοποιῶν καταμηνύσατε ὅσον τάχος ..»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΩΝ ΙΚΑΡΙΑΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ
ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

1897, 26 Νοεμβρίου

«Πρὸς τὸν ἐντ[ίμους] Δημογ[έροντες] Πάτμου Λέρου καὶ Καλύμνου

Ἄξιότιμοι Κύροι

Οπως κατὰ Μάιο ἐνεστῶτος ἔτους δι' εἰδικοῦ ἡμῶν ἀπεσταλμένου τοῦ κ. Ξενάκη εἴχομεν εἰδοποιήσει ὑμᾶς περὶ τοῦ ὑφισταμένου κινδύνου τῆς καταργήσεως τῶν προνομίων τῶν ἡμετέρων νήσων τῶν δωρηθέντων ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Σουλτάνου καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐπικυρωθέντων ὑπὸ τοῦ φιλοπροόδου καὶ φιλανθρωπού Σουλτάν Μαχμούτ πρὸ ἐξηκονταετίας ἵνα καταστήσωσι τὰς ἔηρὰς καὶ ἀγόνους ἡμῶν νήσους κατοικισμούς. Ο κινδυνος ἐκεῖνος ἐπαλήθευσεν, καθὼς ὁ Διοικητής μας, μᾶς ἐκοινοποίησεν ἐπίσημον διαταγὴν χρονολογουμένην ἀπὸ τῆς 22 Νοεμβρίου 1897. καὶ ἡς ἀντίγραφον ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐγκλείστως, καὶ δι' ἡς μᾶς εἰδοποιεῖ ἡ διοίκησις Ικαρίας ὅτι ἡ Ικαρία τυγχάνει Ραζὶ Έμιρὶ (Κυβερνητικὴ γῆ) καὶ ὅτι ἐπομένως ἰσχύει δ περὶ γαιῶν Αὐτοκρατορικὸς νόμος δ προβλέπων περὶ τῶν τοιούτων γαιῶν, καὶ περὶ τῶν δοπίων ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἰσχύει τὸ βαρύτερον φροντογικὸν σύστημα ὑπάρχ[ον] καὶ τὸ μειονέκτημα ὅτι δ κάτοχος αὐτῶν οὐδέποτε εἶναι κύριος τῶν γαιῶν, ἀλλὰ μόνον τῆς καλλιεργείας ἡ οἰκοδομῶν ὡν καταστρεφομένων αὐτοδικαίως ἡ γῆ ἀνήκουσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν δύναται νὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ

άρμοδίου ύπαλλήλου εἰς τὸν πρῶτον, ὅστις ἥθελε προσφερθῆ νὰ καλλιεργήσῃ ἢ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτῶν τῶν [γαι]ῶν καὶ ἥθελε πληρώσει τὰ νόμιμα τέλη, ὥπερ ἀποτελεῖ ἄρνησιν καὶ κατάργησιν οὐ μόνον τῶν προνομίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἴδιοκτησίας, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν καὶ ύπόστασιν πάσης κοινωνίας. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν] 23 Μαΐου 1897 ἐπιστολῆς ὑμῶν μᾶς ἔγραφατε ὅτι κρατοῦμεν ὑμᾶς ἐνημέρους τῶν καθ' ἡμᾶς καθὼς καὶ τὰς ἄλλας νήσους τὰς ἀπολανούσας τὰ αὐτὰ μὲν ἡμᾶς προνόμια, ἵνα ἐν ᾧ περιπτώσει παρουσιασθῇ ὁ κύndυνος ἐπῆγον συνεννοηθῶμε καὶ προβῶμεν εἰς ἀπὸ κοινοῦ κατάλληλον ἐνέργειαν διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀρμοδίου προσώπου εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων, ἥδη δθεν εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς ὅτι ὁ κύndυνος δὲν ἐπίκειται πλέον, ἀλλὰ διὰ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης θεωροῦνται πλέον τὰ προνόμια καταργημένα καὶ ἵσως μὲν νὰ μὴν κατηργήθησαν ἐντελῶς διότι καθ' ὑμᾶς πρὸς κατάργησιν εἰδικοῦ προνομίου οἶνον τὸ ἡμέτερον ἀπαιτεῖται ἡ ἔκδοσις εἰδικοῦ νόμου καταργοῦντος τοῦτο καὶ τοιοῦτος νόμος ἢ Αὐτοκρατορικὸς Ἰραδὲς φαίνεται ἡμῖν μὴ ἔκδοθείς· διότι οὐδεμία δημοσίευσις ὑπάρχει τοιούτου νόμου καὶ ἐπομένως φαίνεται ἡμῖν ὅτι ταῦτα δφείλονται εἰς τὰς ἐνέργειας τοῦ Διοικητοῦ μας ὅστις ἐπέτυχε νὰ ἔκδοθῇ πρὸς τοῦτο ἐγκύλιος τοῦ Νομάρχου δι' ἣς διατάσσονται τὰ ἐν τῇ ἐπὶ συνημμένῃ κοινοποιήσει ἀναφερόμενα, ἡ δὲ πρὸς τὸν Διοικητὴν ἐγκύλιος τοῦ Νομάρχου ἀναφέρει ὅτι ἡρώτησε περὶ τῶν προνομίων ἡμῶν τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργείου ἐξέδωκε τὴν ἐγκύλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δοπίας συνετάχθη ἡ κοινοποίησις καὶ περὶ μὲν τῆς ἐγκυλίου καὶ τῆς κοινοποιήσεως εἴπομεν ὅτι δὲν ἴσχύουσι πρὸς κατάργησιν προνομίων, ἀλλὰ μόνον εἰδικοὶ νόμοι ἐπικυρούμενοι δι' Αὐτοκρατορικοῦ Ιραδέ, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ κατὰ τόπους ὑπάλληλοι ἔχουσι καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐφαρμόζωσι τοιαύτας ἐγκυλίους διαταγὰς ἃς αὗτοὶ προκαλοῦσιν ἔστω καὶ παρανόμους ἡμεῖς δὲ εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐνεργήσωμεν καταλλήλως πρὸς ἐξουδετέρωσίν των, ἀλλως ὑφιστάμεθα τὰς ἐξ αὐτῶν συνεπείας πικρὰν δὲ πεῖραν τῆς ἐναντίον τῶν διαταγῶν τούτων ἀδρανείας ἡμῶν ἐλάβομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δσον ἀφορᾶ τὸν φόρον τοῦ Καρβούνου τὸ δποίον ἐφήρμωσεν ἐναντίον τῆς νήσου μας τὸ δασονομεῖον Ρόδου καὶ τὸ δποῖον μὴ ἐνεργήσαντες ἀρμοδίως ὑφιστάμεθα μέχρι τοῦδε δι' δσον κάρβουνον ἐξέρχεται τῆς Ικαρίας.

Οθεν εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς περὶ τούτου ὅπως ἀπὸ κοινοῦ συντόμως καὶ δραστηρίως ἐνεργήσωμεν πρὸς περιφρούρησιν τῶν προνομίων τῶν νήσων μας ἐλπίζοντες ὅτι ἐκτιμῶντες τὸ δύσκολον τῶν περιστάσεων καὶ ἀναγνωρίζοντες τὸ ὅτι ὁ κύndυνος εἶναι κοινός, θέλετε μᾶς ἀπαντήσει ταχέως καὶ τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης σκέψεις καὶ ἀποφάσεις σας ἀναμένομεν ἀπάντησή σας. Διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης.

Ἄγ[ιο] Κό[ρικο] Ικαρίας] 26 Νοεμβρίου]1897

Οἱ Δημογέ[ροντες] Ν[ήσου] Ικαρίας»

972

1834-1903. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἔγγραφα καὶ απόφαση κανονισμού ορίων μεταξύ χωριών. Θάσος.

Ευανθία Δούγα - Παπαδόπουλον, «Νομικοί καὶ κοινωνικοί όροι της Θάσου από την εποχή της τουρκοκρατίας», *Μακεδονικά* 30 (1995-1996), σ. 252-261.

